

2 stycznia 2023

*Nie jestem romantykiem,*

*Nie potrafię ułożyć wiersza o Twoich oczach, chociaż blyszcza w moich snach co noc, jak dwie wielkie gwiazdy. Nie umiem napisać ballady o Twojej oliwkowej cerze pomimo tego, że wygląda jak nasączona światłem słońca. Nie wiem, jak uchwycić w słowach ciepło Twojego uśmiechu, choć za każdym razem, gdy go widzę, czuję jak zalewa mnie gorąco. Nie byłbym w stanie powiedzieć, którą magiczną postać przypominasz, ze swoim głosem słodszy od miodu i urodą uzależniającą bardziej od narkotyku.*

*Pomyślałem więc, że dam ci list, a w nim zawrę wszystko co siedzi w mojej głowie, czyli Ciebie. Czytając ten świstek papieru, który absurdalnie dużo dla mnie znaczy, pomyślisz pewnie, że to śmieszne. Rozumiem to, ja też tak myślę. Mężczyzna chowający się za kartką, bo nie umie wyznać swoich uczuć, jednym słowem: tchórz. Tylko powiedz, jak mógłbym się odważyć zbliżyć do Ciebie, jaśniejącej w szarej masie ludzkiej, niczym diament między kamieniami?*

*Za każdym razem na Twój widok moje gupiutkie serce robi kozołki z radości, zupełnie jakbym widział Cię po raz pierwszy każdego ranka. Wystarczy, że stanę dwa kroki dalej, a czuję, jak płacze mi się język i powiedzenie zwykłego "cześć" staje się trudniejsze od przemówienia.*

*Kiedy nie jesteś w zasięgu mojego wzroku, uciekam do Ciebie myślami, a reszta świata przestaje mieć znaczenie. Rozmyślam: czy spotykasz się z przyjaciółkami, czy czytasz coś interesującego, czy przemknie Ci przez myśl moja twarz, nawet jeśli tylko na sekundę skupisz na niej uwagę. Jedyne, czego wyczekuję, to ponownego spotkania.*

*Gdyby ktoś zapytał mnie, co uważam w Tobie za najwspanialsze, powiedziałbym jedno słowo. Ciekaw jestem, czy cię tym zaintrygowałem. Mam nadzieję, bo w ten dziecinny sposób spróbuję się do Ciebie zbliżyć, nie zważając, czy będzie to jedynie chwila, gdy zwabiona moim listem zapytasz mnie, co bym odpowiedział. Na razie, to będzie moja tajemnica.*

*Zakochany beznadziejnie,  
Twój Nieromantyk.*